„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 25. Wtorek 29. Stycznia 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 28. stycznia. Przedmiotem obrad komisyi 67miu był dziś elaborat komisyi 15stu. Tisza cofnął wotum mniejszości. Nyary żądał odroczenia obrad aż do przywrócenia całości konstytucyi. W specyalnej debacie pierwsze dwa punkta projektu zostały przyjęte.

Ateny, 27. stycznia. Po zaciętej walce z powstańcomi na Kandyi wylądowało 1500 Turków, którym jednak nie powiodło się zforsować wąwozu Hagiarumeti.

Część nieurzędowa.

O kwestyi wschodniej zamieszcza „Wiener Journal“ następujący artykuł: Peryodyczne powstania w Turcyi europejskiej przypominają owe chroniczne choroby, bez nadziei wyleczenia w ciele spoczywające, które wszakże czasami tylko boleśnie wybuchają. Stopień niebezpieczeństwa ocenić się nie da, jeżeli choroba stanie się ostrą; jednak pomimo tego można dojść do poźnego wieku, chociaż nie bez boleści. Rozlew krwi na wyspie Kandyi obrusza uczucie ludzkości w sposób najboleśniejszy. Nie mężowie sami i nie tylko ci, co walczą czują straszliwe skutki takiej walki. Muszą to być szlachetne uczucia, które ludzi skłaniają do ryzykowania życia swego i losu swych rodzin w wojnie tak bez nadziei będącej. Kwestya, jak zapobiedz można powtórzeniu się podobnych krwawych wypadków, jak połączyć można pokój europejski z dobrem ludności chrześciańskiej, kwestya ta teraz, kiedy powstanie prawie już zupełnie wygasło, występuje natrętnie 'w obec mężów stanu europejskich.

Mylne byłoby mniemanie, iż nie masz tu innej pomocy, jeno pomoc najradykalniejsza, najzupełniejsza. Królestwo greckie samo dowodzi, iż najzupełniejsza niepodległość nie wystarczy, ażeby w czasie jednej generacyi lud od wieków uciśniony, wznieść na ten stopień cywilizacyi, do którego ludy, którym szczęśliwszy los sprzyjał, powoli dochodzić musiały. Dla ludu długo uciśnionego największem jest dobrodziejstwem nadać mu sposobność polepszenia stopniowo swego położenia. Przejścia za nagłe ludy uciśnione zamieniły często w ludy bez żadnej karności, i postawiły anarchię na miejsce ucisku. Panowanie szczepu tureckiego pogodzić można z polepszeniem losu poddanych jego władzy ludów chrześciańskich. Jeżeli Porta otomańska spowodowana będzie do urzeczywistnienia przez lepsze organa, z większą siłą i większym pospiechem przyrzeczeń, które pod tym względem już uczyniła, będzie to z jej strony aktem politycznym zapewniającym najbezpieczniej trwanie własnej jej potęgi. Lecz i dla ludów chrześciańskich lepiej będzie przyjąć tym sposobem polepszenie losów swych, niż gubić się w dzikich zapasach, jak na wyspie Kandyi. Uwolnienie od panowania tureckiego jest dla ludów chrześciańskich trudne do dostąpienia, dla pokoju zaś europejskiego nie jest pożądane. Lecz uwolnienie od ucisku tureckiego dla ludów tych, dla Turcyi samej i dla Europy, miałoby największe znaczenie. Jeżeli Porta otomańska przedłużyć chce panowanie swoje na ziemi europejskiej, musi administracyi swej nadać cechę europejskiej cywilizacyi, musi dać dowód, iż pomyślność ludów chrześciańskich pod jej panowaniem rzeczywiście zapewniona być może.

Konferencye związkowe w Berlinie nie skończyły się jeszcze, projekt konstytucyi nie jest jeszcze podpisany, ale nie można wątpić, że będzie podpisany wkrótce. Hr. Bismarck tak z powodu przeciążenia pracą jak i ze względu na zdrowie odmawia stanowczo przyjęcia mandatu poselskiego do parlamentu Niemiec północnych.

Dzienniki francuskie bardzo źle przyjęły poświadczenie „Nordd. Allg. Ztg.“, że linia Menu zakreślona w traktacie pragskim jako granica między północnym związkiem i południowemi Niemcami, jest fikcyą, na którą Prusy zważać nie będą. Podobnież złe wrażenie sprawiło oświadczenie ministra bawarskiego księcia Hohenlohe, że w razie wojny Bawarya powierzy Królowi pruskiemu dowództwo nad swoją armią.

Nowe reformy polityczne we Francyi coraz przychylniej są cenione przez prasę liberalną i niezależną. Pod tym względem zasługuje na szczególną uwagę artykuł p. Prevost-Paradol w „Journal des Débats“. Młody członek akademii francuskiej, znany z opozycyi przeciw rządowi cesarskiemu, wykazuje korzyści nowego systemu i dowodzi, że ograniczenia prawa interpelacyi, oraz zastrzeżenia połączone z wejściem ministrów wydziałowych do izb, są raczej pozorne niż rzeczywiste; albowiem sama moc rzeczy usunie w praktyce te ścieśnienia, a przynajmniej znacznie je osłabi.

Zasługuje także na przytoczenie opinia „Morning Heralda“, pierwszego z dzienników ministeryalnych angielskich. Organ torysów sądzi, że nadane dziś swobody parlamentowi francuskiemu dają mu władzę nie mniejszą od tej, którą rzeczywiście wykonywa parlament angielski. Cesarz Napoleon obstaje przy teoryi, że ministrowie są odpowiedzialni tylko przed nim, i że on sam jeden odpowiada przed krajem. Ale w duchu konstytucyi Wielkiej Brytanii i ministrowie angielscy wtenczas tylko są odpowiedzialni przed parlamentem, gdy zostaną oskażeni o przestępstwo lub zbrodnie. „Żadne prawa nie obowiązują ich do ustąpienia z gabinetu, jeśli zostaną przegłosowani. Mogą nawet stawić czoło wotum nieufności. Uczynił tak Pitt w pierwszym roku swego ministeryum, i pozostał przez kilka miesięcy u steru rządu wprzód, nim rozwiązał izbę i odwołał się do wyborców. Ministrowie francuscy tylko za zgodą rady stanu mogą być pod sąd oddawani, i w tem leży cała różnica między władzą parlamentu francuskiego i naszego. Różnica w praktyce nic nieznacząca, jeśli zważymy, że oddawanie pod sąd jest środkiem ostatecznym, który prawdopodobnie nigdy już nie będzie użyty przeciw ministrom angielskim. Na czem polega w praktyce rzeczywista odpowiedzialność ministrów przed parlamentem? Na obowiązku odpowiadania na interpelacye, oraz bronienia swej polityki. — Otóż dzisiejsze reformy we Francyi wkładają ten obowiązek na ministrów Cesarza. W razie nieprzyjaźnego głosowania izby, co zmusza ministrów angielskich do podania się do dymisyi? Moralna powaga parlamentu. Tę powagę mieć będą w równym stopniu i izby francuskie, jeśli zarówno na nię zasłużą. „Jakie środki ma w najgorszym razie parlament angielski do zmuszenia ministeryum, by było posłuszne jego uchwałom? Prawo odmawiania subsydyów; ale to samo prawo posiadają i izby francuskie. Słowem, nowemi ustępstwami w prawodawstwie, Cesarz Napoleon dał izbom francuskim środki, z pomocą których parlament angielski stał się pierwszą w kraju potęgą, której posłusznym być musi władza wykonawcza.“ Tak pochlebny sąd dziennika ministeryalnego angielskiego korzystnie oddziała na opinię publiczną we Francyi, i umocni przekonanie o liberalnych dążeniach Napoleona III.

Do „Köln. Ztg.“ piszą z Paryża: W kołach dyplomatycznych uważają zwrót jako bardzo pomyślny dla sprawy utrzymania pokuju. Zanosiło się na większe zmiany w ministeryum. Emil Ollivier, Latour Dumoulin i Buffet mieli zająć wyższe stanowiska; całe ministeryum miało być zmienione i nawet Rouher miał dostać dymisyę. Cesarzowa starała się o utrzymanie dawnego ministeryum i jej wpływowi przypisać należy, że skończyło się na zmianach częściowych. Zresztą w ostatnich dniach Rouher i Moustier obadwa wielce przeciwni wszelkiej wojnie, zbliżyli się do siebie a Cesarz podziela ich zdania. Mianowanie Rouhera ministrem skarbu ma ścisły związek z przyszłą pokojową polityką francuską. Cesarz w pismie do p. Foulda wyrażając mu podziękowanie za znakomite usługi, dodaje, że zamyśla o środkach finansowych, do przeprowadzenia których potrzebną mu będzie pomoc Rouhera.

Exportacya zwłok zmarłego malarza Ingresa odbyła się w Paryżu z wielkim przepychem z kościoła św. Tomasza z Akwinu, przy ulicy Bak, dokąd przeniesione zostały z mieszkania nieboszczyka na bulwarze Woltera. Było na pogrzebie dużo senatorów i członków wszystkich pięciu akademii, a zwłaszcza Akademii Sztuk Pięknych. Na trumnie umieszczoną była gwiazda Wielkiego Urzędnika Legii Honorowej i wieniec laurowy. Pomimo brzydkiej pogody i gęstego śniegu orszak pogrzebowy był nader liczny, i mnóstwo ciągnęło się za nim powozów. Towarzyszył i oddział wojska odpowiedni godności zmarłego, jako senatora i W. Urzędnika Legii Honorowej.

P. Ingres jest sto trzydziestym członkiem Senatu, zmarłym od czasu ustanowienia tej wysokiej korporacyi. W tej liczbie było 19 marszałków, zasiadających w Senacie z prawa swej rangi, sześciu vice-admirałów i trzydziestu dwóch generałów, ministrów zaś i ex-ministrów siedmnastu. Obecnie wakuje około sześciu senatorskich krzeseł, a przynajmniej po zmarłych od września roku przeszłego—markizie Boissy, panu Thouvenel, markizie de Larochejacquelein i teraz świeżo panu Ingres, nikogo nie zanominowano. Na godność Wielkiego Refendarza po panu Thouvenel wakującą także nikt dotąd zamianowany nie został. Ofiarowano ją generałowi Montauban, dowodzącemu dywizyą wojskową Lyońską; ale nie chciał przyjąć, woląc zostać przy swych obowiązkach i czekać na buławe marszałkowską, którejby się już nie doczekał na Wielkim Referendarstwie, będącem synekurą, dla ludzi już do służby czynnej nie zdolnych.

„Französische Correspondenz“ pisze, iż Cesarz Napoleon polecił margrabi de Moustiers, ażeby rozesłał okólną depeszę do reprezentantów francuskich za granicą z powodu aktu z dnia 19. stycznia. Depesza ta, która dziś zapewne już rozesłana została, podnosić ma główną cechę konserwatywno-liberalną, a zatem przeważnie pokojową nowych reform.

„La France“ donosi, iż jedną z pierwszych czynności nowego ministeryum będzie zniesienie aresztu za długi.

„Memorial diplomatique“ pisze: Nadzwyczajni posłowie greccy żądają wcielenia do Grecyi wyspy Kandyi, Cyklad i części Tesalii.

„L'Etendard“ pisze, iż izby francuskie w dniu 14. lutego otwarte być mają. — Budżet w radzie stanu poprzednio spiesznie ma być zbadany i zaraz może na pierwszem posiedzeniu ciału prawodawczemu złożony będzie. — Nad nowem prawem drukowem pracują w ministeryum sprawiedliwości. W krótce i projekt reorganizacyi armii znów w radzie stanu podniesiony być ma, na podstawie nowego wypracowania obecnego ministra wojny.

„L'Etendard“ także donosi, iż gabinet washingtoński w sprawie statku korsarskiego „Alabama“ przysłał na propozycye Anglii. Sprawa ta ma być zbadana przez międzynarodową komisię prawników a potem oddana być ma pod sąd polubowny obcego jednego monarchy.

„Herald“ żartuje sobie z łatwowierności dzienników kontynentalnych, które wierzą w udział Anglii w rozborze Turcyi bądź w związku z Francyą bądź w związku z północnemi mocarstwy. Anglia jest mocarstwem konserwatywnem i o tem tylko myśli, żeby utrzymać pokój i status quo na wschodzie.

Do „Liberte“ piszą z Madrytu pod d. 21. b. m.: Dziś wieczór zapadły wyroki sądu wojennego przeciwko tym osobom które zostały uwięzione po wykryciu tajnej drukarni. Jedna z tych osób została skazana na śmierć. Spodziewają się że d. 23. b. m. z powodu urodzin następcy tronu kary będą złagodzone.

Jak donosi „S. C.“ udało się posłowi francuskiemu w Konstatynopolu p. Bourné skłonić Portę do przyrzeczenia, że wyspie Kandyi nada rząd autonomiczny pod zwierzchnikiem chrześciańskim (jak to ma miejsce na wyspie Samos), skoro tylko powstańcy zaprzestaną walki i skoro bandy cudzoziemskie opuszczą Kandyę. Zdaje się, że powstańcy wkrótce poddadzą się dobrowolnie, a zatem że postawiony warunek niebawem dopełniony będzie.

Paryskie dzienniki urzędowe zapewniają jednozgodnie, że Cesarz Maxymilian przebywał d. 25. grudnia w Puebli, dokąd też udał się poseł francuski p. Dano i jenerał Castelnau. Tam, pisze „France“, miano zastanawiać się nad projektami Cesarza i wypad-

kami mogącemi wyniknąć z jego odwołania się do narodu.

D. 1. lutego mają się rozpocząć w Mexyku wybory do kongresu narodowego.

Marszałkowi Bazaine odjęto nadzwyczajne jego pełnomocnictwo; dopóki pozostanie na ziemi mexykańskiej musi się poddać woli Cesarza Maxymiliana i jenerała Castelnau. Marszałkowi Bazaine zarzucają, iż robił politykę na własną rękę.

Co do kwestyi wschodniej dzienniki półurzędowe rosyjskie i pruskie usiłują widocznie podżegać ogień, żeby z iskierek tu i owdzie się pokazujących rozdmuchać porządny ogień. Gdyby to od nich zawisło, ostatnia godzina Porty otomańskiej już by wybiła. W usiłowaniu tem dziennikowi „Norddeutsche allgemeine Zeitung" nie jest wcale na rękę wiadomość o przytłumieniu powstania na wyspie Kandyi, pomimo tego jednak dziennik półurzędowy zadaje sobie pytanie, czyli przez poddanie się Kandyi usunięte jest niebezpieczeństwo, które ze wschodu pokojowi Europy zagrażało? Że „Norddeutsche allgemeine Zeitung" odpowiada przecząco na to zapytanie, dziwić nikogo nie będzie; zadaniem jej jest wystawić kwestyą wschodnią w najczarniejszych kolorach. Dzienniki półurzędowe pruskie oddają tym sposobem przysługę Rosyi, której inspirowane organa ton nadają. Co to zaś za ton, dowiedzieć się można z artykułu „Journal de Saint-Petersbourg" który odpiera stanowczo myśl konferencyi dla załatwienia sprawy wschodniej i patetycznie woła: „Pisano i mówiono już dosyć. Teraz wybiła godzina czynów. Poprzestając tylko na nowem odczytaniu traktatu z roku 1856. i czyniąc mu zaszczyt nowego wydania, nie wyjdzie się z przesilenia na wschodzie otwartego." Zważywszy zaś, iż „Journal de Saint Petersbourg" jest organem księcia Gorczakowa, wyzywający ton jego zasługuje zapewne na największą uwagę.

Pobyt Jego Excelencyi c. k. Namiestnika Agenora hr. Gołuchowskiego w Krakowie.

Kraków, 28. stycznia. „Czas" donosi: W dniu wczorajszym w niedzielę hr. Agenor Gołuchowski, Namiestnik naszego kraju, zwiedziwszy po mszy św. w kościele maryackim, nowy dom miejski w towarzystwie radzcy dworu p. Possingera-Choborskiego i sekretarza Namiestnictwa Zaleskiego, (syna niegdyś gubernatora Galicyi Wacława Zaleskiego, znanego w literaturze pod imieniem Wacława z Oleska) przepędził dwie godziny od 12tej do 2giej w Towarzystwie naukowem, gdzie oglądał zbiory i bibliotekę. Oprowadzał go prof. Dr. Majer prezes Towarzystwa, prof. Dr. Łepkowski jako przewodniczący w oddziale archeologii i sztuk pięknych i były dyrektor szkół Hipolit Seredyński jako kustosz i podskarbi. Sam czas dwugodzinny pobytu świadczy, z jakiem zajęciem oglądał Namiestnik zbiory Towarzystwa naukowego. Ztamtąd udał się do domu Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń, gdzie miał sposobność przekonania się o starannem prowadzeniu ksiąg Towarzystwa i życzliwie się o takowem wyraził przed dyrektorami.

W domu miejskim p. Namiestnik przyjmowany był przez prezydenta i wiceprezydentów, tudzież reprezentacyę gminy, zwiedził i obejrzał biora magistratu, oglądał starożytne godła dawnych burmistrzów krakowskich, przejrzał dyplomataryusz miejski, badał z ścisłością plany restauracyi Sukiennic i przyrzekł ze swojej strony wszelką pomoc do urzeczywistnienia tego zamiaru. Zachęcał wreszcie urzędników przedstawionych sobie do pracy, nadmieniwszy, że nie tylko jako naczelnik władzy krajowej, ale i jako obywatel miasta Krakowa ma prawo tego się od nich domagać; pochwalił stosowność nabycia i przerobienia dawnego pałacu Wielopolskich, a nakoniec uproszony przez Radę miejską, wpisał własnoręcznie w księgę obywateli miasta Krakowa te słowa:

„Dziękując najserdeczniej obywatelom miasta Krakowa za nadane mi obywatelstwo, wpisuję się do tej księgi.

Kraków, dnia 27. stycznia 1867.

Agenor Gołuchowski."

O godzinie 4. przybył Namiestnik do sali redutowej, gdzie członkowie Rady miejskiej, z Prezydentem i dwoma wiceprezydentami, oraz jenerałowie, kilku kanoników kapituły katedralnej, członkowie różnych towarzystw i instytucyi wreszcie obywatele miasta czekali z obiadem danym na cześć Namiestnika. Galerya sali zapełniona była publicznością, a muzyka wojskowa przyczyniała się do ożywienia tej uczty.

W ciągu obiadu Prezydent miasta Dr. Dietl wzniósł zdrowie dostojnego gościa następującem przemówieniem, któremu obecni często przytakiwali, a w końcu rzęsistym oklaskiem i okrzykiem tak sali jak galeryi dali aprobatę:

„Pierwszy to raz, że wolna gmina krakowska przyjmuje w swoich murach Namiestnika kraju i składa przynależną mu cześć w uznaniu znakomitych usług, jakie na wysokiem swem stanowisku oddał krajowi.

Ależ Panowie, ten Namiestnik jest nam więcej aniżeli najwyższym Zwierzchnikiem kraju — jest on krwią naszej krwi, jest on kością naszych kości, jest wiernym synem naszej ziemi, ukochanym naszym rodakiem.

Jako taki umiał on zawsze godzić interes państwa z interesem kraju, obowiązek względem Monarchy z obowiązkiem względem narodu, którego się nigdy nie wyparł, umiał być Namiestnikiem i obywatelem razem.

Ztąd też błogie skutki jego przeszłych rządów, ztąd gorące objawy wdzięczności, gdy go łaska Monarchy zwróciła krajowi. Od Zbrucza aż po Wisłę rozlegały się głosy radości i uznania, bo każdy z nas uczuł, że ten tylko może być dobrym Namiestnikiem, kto jest dobrym obywatelem kraju.

Miejmy przeto niezachwianą nadzieję, że ten mąż, który w poczuciu obywatelskim poświęcił się krajowi, który śród ogólnego rozstroju i zwątpienia, śród grożącej zewsząd burzy, podjął się po raz wtóry ciężkiej pracy sterniczej, że ten mąż, który nigdy nie spuścił z oka dobra kraju, nie spuści także z oka dobra naszego poczciwego miasta.

Kraków podupadł, ale Kraków nie upadnie. Jakby przez Opatrzność na wieczne miasto przeznaczony, przetrwał on Tatarów i Szwedów, dżumy i pożogi i srogich napastników różnego rodzaju — przetrwa on także chwilowe straty materyalne, których obecne wyższe względy kraju po nim wymagają.

Kraków umie się poświęcić — ale Kraków nie umie żyć bez oświaty. Pod Wawelem i nad Wisłą musi być jasno, bo gdy Krakus ubił smoka ciemnoty, my Krakowianie mamy obowiązek czuwać nad światłem, które się od owego czasu rozchodziło w narodzie.

Niechaj Lwów będzie stolicą najwyższych władz urzędowych, byleby Kraków był stolicą najwyższych władz umysłowych. Wtenczas obadwa miasta połączone pod jednym zwierzchnikiem podadzą sobie rękę bez zazdrości a w tym bratnim sojuszu będą one dumą i szczęściem narodu.

Do tego dążyć nam wypada usilnie i wytrwale, a w tych dążnościach poprze nas światło i życzliwość naszego dostojnego Namiestnika, bo nareszcie i rząd Jego Cesarskiej Mości dochodzi do przekonania, że Kraków jest koniecznym, że być i wzrastać musi w siły żywotne, po zrównoważeniu prądów żywiołowi polskiemu przeciwnych.

Z tych to głównie względów polecam miasto nasze czujnej opiece naszego łaskawego Gościa i wznoszę toast za cześć i pomyślność Jego Excelencyi hr. Gołuchowskiego, naszego dostojnego Namiestnika i rodaka — Niech żyje!"

Na przemowę prezydenta Dietla odpowiedział pan Namiestnik obszernie, przechodząc całą przeszłość Krakowa aż do ostatnich czasów, kiedy z miasta stołecznego całej Polski zstępował on do roli miasta drugiego rzędu, aż wreszcie upadł tak nisko, że z chwilą rozbioru Polski liczył zaledwie kilka tysięcy mieszkańców. Powolny ale ciągły następnie wzrost Krakowa jest dowodem i staranności rządu i zabiegliwości mieszkańców. P. Namiestnik spodziewa się, że Kraków przeznaczony na siedzibę instytucyi naukowych, na strażnicę pamiątek, aby przewodniczył oświacie narodowej, wypełniać będzie tę swoją rolę, dopóki mu szczęśliwa przyszłość nie naznaczy rozleglejszej. Zapewnił zaś p. Namiestnik obywateli o swojej troskliwości o dobro miasta, z którem wiążą go nie tylko związki naczelnika kraju, ale i obywatela krakowskiego. Jako zaś najmłodszy z obywateli wzniósł zdrowie miasta Krakowa.

Książę Stanisław Jabłonowski podziękował Namiestnikowi za te objawy uczuć, a gdy dotknął tej strony, że mamy Namiestnikiem rodaka, hr. Gołuchowski odrzekł, iż dzieci swoje tak wychowywa, aby były godnemi imienia Polaków.

Huczne oklaski zagrzmiały w odpowiedzi tych słów.

Wprost ze sali redutowej przeszedł p. Namiestnik i biesiadnicy do teatru, gdzie za podniesieniem zasłony, p. Modrzejewska wygłosiła wiersz, pióra p. Józefa Szujskiego, a któremu publiczność przywtórzyła okrzykiem. Następnie widowisko rozpoczęło się pierwszym aktem „Halki" Moniuszki, zakończającym się tańcami narodowemi, poczem odegrano „Śluby Panieńskie" Fredry.

P. Namiestnik opuścił salę teatralną, udając się na wieczór do jenerałowej Skrzyneckiej.

Dziś p. Namiestnik obiaduje u księstwa Stanisl. Jabłonowskich, zaszczyci może obecnością swoją koncert Moniuszki, a zakończy dzień na wieczorze tańcującym u hr. Adamostwa Potockich. Hr. Gołuchowski jutro we wtorek po obiedzie u byłego posła prezesa Izby handlowo-przemysłowej p. Kirchmajera, odjeżdża wieczorem do Lwowa.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Dwużeństwo, oszczerstwo i fałszywe świadectwo. Bogdan Jamiński z Czortkowa, chirurg promowany w Rosyi, 51 l. obrz. gr. kat., już karany za oszustwo i sprzeniewierzenie 5 letniem i 6 miesięcznem więzieniem, uwolniony został na rozprawie ostatecznej w dn. 26. b. m. od zarzutu zbrodni dwużeństwa, i namowy do fałszywego świadectwa dla braku dowodów, a skazany za oszczerstwo na 3 lata ciężkiego więzienia. Nadto Wojciech Koman, machlerz ze Lwowa, 62 l. obrz. rz. k., ojciec 4 dzieci, już karany za oszustwo, skazany został za fałszywe świadectwo przed sądem na 3 miesiące więzienia, żona jego Karolina, 62 l. na 14 dni więzienia, wdowa po mandataryuszu Franciszka Heindl, 48 l. i handlarka owoców Józefa Przyborska obiedwie ze Lwowa, każda na 14 dni więzienia. Wszyscy zapowiedzieli rekurs. (Prezyd. radzca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz. pro. pań. i radzca sądu kraj. p. Danek, obrońcy pp. adwokaci Dr. Dąbczański, Dr. Natkis i Dr. Rechen.

(Powszechne stowarzyszenie urzędników.) Wyjmujemy następujące szczegóły z sprawozdania o stanie powszechnego stowarzyszenia urzędników monarchii austryackiej: W oddziale zabezpieczenia życia było zawartych do dn. 1. stycznia 1867 r. 2606 umów z kapitałem zaasekurowanym 2,117.750 złr. i 8220 złr. rocznej renty. Premia roczne od tych zabezpieczeń będą wynosić 73.981 złr., dotychczasowe wynosiły 65.245 złr. Od początku utworzenia tego oddziału, to jest od 1. października 1865, wydarzyło się 17 wypadków śmierci z kapitałem zaasekurowanym 13.100 złr. Z tego wypłacono już 11.900 złr. W oddziale asekuracyi na wypadek choroby, było zawartych 61 umów z obowiązkiem wypłaty na rzecz chorych 292 złr. tygodniowo, dochód z premii wynosił 321 złr. 29 c.; wypłacono w 6 wypadkach choroby 76 złr. Oddział zaliczkowy liczył do dn. 1. stycznia 16 spółek z 929 uczestnikami, którzy subskrybowali 1109 wkładek częściowych po 50 złr. Od czasu zaprowadzenia spółek zaliczkowych uczestnicy uiścili na rachunek wkładek subskrybowanych 23.275 złr., udzielono zaś 613 zaliczek w sumie 33.456 złr.; stopa procentowa wynosiła w rozmaitych spółkach od $7^1/_2$ do 24 od sta na rok.

(Biblioteki.) P. Natoli minister oświecenia we Włoszech, ogłosił notatki statystyczne dotyczące bibliotek w 7 państwach europejskich. Według tych notatek jest we Włoszech bibliotek publicznych 164, a 46 prywatnych (zapewne tylko większych), które razem liczą 4 miliony 119.281 tomów, głównie do literatury starożytnej i nauk duchownych należących. Dzieł nowożytnych bardzo jest mało, równie jak poświęconych naukom ścisłym. Tego ostatniego rodzaju dzieł najwięcej jest w Kampanii; w Piemoncie, Toskanii i Lombardyi przeważają dzieła historyczne i filozoficzne; w prowincyach południowych religijne. Na 988.510 tomów wziętych do czytania w roku 1865 z 97miu bibliotek utrzymujących odpowiednią kontrolę, należało 183.528 do nauk przyrodzonych i matematycznych, 122.496 do historyi i filozofii, 70.537 do filozofii i moralności, 54.491 do teologii, 193.972 do nauki prawa, 261.689 do sztuk pięknych, a 100 tysięcy przeszło do kategoryi dykcyonarzy, encyklopedyi i t. d. Możnaby z tego wykazu wnosić, że kierunek realny zaczyna przeważać we Włoszech. Stosunek ksiąg do całej ludności we Włoszech jak 11.7 — w Anglii 1,771.000 tomów), jest jak 6 — we Francyi 4,389.000 tom.), jak 11.7 — w Austryi (2,988.000 tomów), jak 6.9 — w Rosyi (852.000 tomów i broszur), jak 1.3 — w Prusach przed wojną ostatnią (2 mil. 40.450 tom.), jak 11 — w Bawaryi (1 mil. 268.500 tom.), jak 26.4 — w Belgii (509.100 tom.), jak 10.4 na sto ludności. Bawarya zatem podług tego wykazu byłaby krajem najlepiej zaopatrzonym w książki.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W I. połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Stryj		Mikołajów		Rozdół		Żydaczów		Rozniatów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	62	5	.	4	40	4	50	4	30
„ żyta	3	12	3	.	3	.	3	.	3	.
„ jęczmienia . . .	2	20	2	25	1	60	2	.	2	50
„ owsa	1	10	1	.	1	.	1	.	1	20
„ hreczki	.	.	2	50	2	50	2	20	2	10
„ kukurudzy . . .	3	.	3		.	.	.	.	3	50
„ ziemniaków . .	1	20	1	.	1	.	1	40	1	10
Cetnar siana	.	50	.	60	.	80	1	10	.	90
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	.	4	.	8	.	7	.	4	50
„ „ miękkiego	4	.	3	50	5	.	6	.	3	20
Funt mięsa wołowego	.	10	.	10	.	8	.	8	.	8
Mas okowity	.	75	.	60	.	80	.	88	.	42

Szczecin, 25. stycznia. (V. Koepke). Dziś płacono na placu tutejszym ceny następujące:

Pszenica żółta ordynaryjna galicyjska od 72 do 77 talarów, średnia od 77 do 81, przednia żółta 82 do 86 tal., wyborowa biała do 89 talarów za 2125 funtów. Z dostawą na wiosnę 84 do 85 ℔ żółtą 84¾ talarów.

Rzepak 85 do 86 talarów, rzepnik 83 tal. za 1800 ℔.

Koniczyna przy żywym popycie czerwona 17½ do 18 tal., przednia 18½ do 19, wyborowa do 20 talarów.

Koniczyna biała bardzo poszukiwana, przy małej przedaży. Ceny podnoszą się. Płacono 27 do 28 talarów, towar wyborowy 29 do 30½ tal.

Siemie konopne notują 2⅚ do 3 talarów za 100 ℔.

Siemie lniane 76 do 82 talarów za 1800 ℔.

Banknoty austryackie 76¼ talarów = 150 złotych w walucie austryackiej.

Ostatnia poczta.

Paryż, 27. stycznia, „Monitor“ dzisiejszy ogłosił dekret cesarski z dn. 25. b. m. zwołujący senat i ciało prawodawcze na dzień 14. lutego.

Petersburg, 28. stycznia. Funkcye jenerał-policmajstra w Królestwie Polskiem zostały zniesione. Sprawy bieżące oddane zostały gubernatorom i naczelnikom obwodowym. Raporta za granicę wydawać będzie tymczasowo naczelnik żandarmeryi obwodu warszawskiego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. stycznia.

Hotel europejski: PP. Maly Michał, pens. c. k. major, z Wołowy. — Cielecki Cezar, z Słobudki. — Kriegshaber Al., z Sopoża. — Mrozowicki Michał, z Glinian.

Hotel Langa: Br. Mecserie Em., c. k. rotm, z Wiednia.

Hotel angielski: Grocholski Izyd., z Oserdowa. — Krzysztofowicz Franc., z Trybuchowic. — Sozański Ant., z Sambora. — Kowalski Inoc., notaryusz, z Birczy. — Pogłodowski Jan, burmistrz, z Brodów.

Hotel krakowski: Stojowski Bol., z Chlebny.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. stycznia.

PP. Kalitowski Antoni, c. k. przełożony obwod., do Żółkwi. — Gniewosz Ant., do Klimkówki. — Obertyńscy Felix i Stan., do Tuszkowa. — Kański Kaz., do Hołetek. — Skulimowski Jul., do Dynisk. — Torosiewicz Michał, do Połtwy. — Żelechowski Jan, do Krakowa. — Zwolski Julian, do Bryniec zagórnych. — Zerygovich Michał, do Sziszkoutz.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. stycznia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.80	— 2.3	91.3	pół.-z. sł.	pochm.
2. god. po poł.	327.19	— 2.0	86.8	„ „	„
10. god. wiecz.	327 34	— 3.2	87.8	„ „	„

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 28. stycznia.

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	6	15	6	23
Dukat cesarski	„	6	19	6	26
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	70	10	85
Rubel srebrny rosyjski	„	1	99	2	04
„ papierowy rosyjski	„	1	78	1	81
Talar pruski	„	1	95	1	97
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	74	90	75	60
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	62	79	35
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	69	08	69	83
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	69	65	70	48
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	218	58	221	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		184	67	186	17

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 25. stycznia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
7. pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	69.90	70.—
od kwiet. do października po 5%	69.—	69 65
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	78.—	78.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	81 —	81.50
Metaliki po 5%	58.50	58.60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	142 75	143.25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	140 50	141.50
Przez. do wyl. z r. 1854	77.—	77.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	86.30	86 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93.—	93.50
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	79 —	79.90
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.	pien.	towar.
Niższej Austryi	85.50	86.50
Czech	89.50	90.—
Węgier	72.75	73.25
Galicyi	68.75	69.75
Siedmiogrodu	67.—	68.—
Bukowiny	67.25	67.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	94.50	94.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	730.—	732.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	162.50	162 70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	623.—	625.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	87.25	87.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1600.—	1602.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	206.90	207.10
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	205.75	206.25
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	136.—	136.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	217.50	218.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.50	185.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	478.—	479.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.40	93.60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.—	75.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	88.—	88.50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105.—	106.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	99.50	99.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	94.50	95.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	100.75	101.25

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130.—	130.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	88.—	88.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	113.—	114.—
„ „ po 50 zł. w. a.	49.50	50.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.50	28.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	98.—	100.—
Salma „ 40 „ „	30.—	31.—
Palfiego „ 40 „ „	27.—	28.—
Clarego „ 40 „ „	27.—	28.—
St. Genois „ 40 „ „	26.—	27.—
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	112.50	112.50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	111.60	111.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	111.75	111.90
Hamburg za 100 M. B.	98.75	99.—
Londyn za 10 ft. szt.	132.60	133.—
Paryż za 100 fr.	52.70	52.80

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.26	6.27
detto. pełnej wagi	6.26	6.27
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.61	10.62
Rosyjski imperyał	10.85	10.90
Talar związkowy	1.96½	1.97½
Srebro	131.25	131.75
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 72⁵⁄₁₀ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 28. stycznia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	80
5% pożyczka narodowa	70	25
Losy z 1860 roku	86	50
Akcye banku wiedeńskiego	732	—
„ „ kredytowego	166	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	131	69
Srebro	130	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	23

DZIENNIK URZĘDOWY.

(174) **Kundmachung.** (1)

Nro. 2849. Die für das zweite Semester 1866 mit Sechsundzwanzig Gulden 50 kr. öst. W. für jede Bankactie bestimmte Dividende kann vom 17. l. M. an, bei der Actiencasse der Nationalbank behoben werden.

Wien, am 16. Jänner 1867.

Pipitz,
Bank-Gouverneur.

Dr. Franz Egger,
Bank-Director.

(172) **Kundmachung.** (1)

Nro. 2941. Die Krakauer k. k. Statthalterei-Commission hat aus Anlaß des vollständigen Erlöschens der Rinderpest im Lemberger Verwaltungsgebiete unterm 14. d. M. Z. 1049 alle den Verkehr mit Vieh und den davon herstammenden Handelsartikeln aus Anlaß der Seuche eingeführten beschränkenden Maßregeln gegenüber Ostgaliziens gleichzeitig aufgehoben.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 21. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 2941. C. k. komisya namiestnicza w Krakowie zniosła ze względu na zupełne wygaśnięcie zarazy bydła rogatego w Lwowskim okręgu administracyjnym pod dniem 14tym b. m. l. 1049 równocześnie wszystkie rozporządzenia, zaprowadzone z powodu zarazy, a ograniczające handel bydłem i pochodzącemi z tegoż artykułami handlowemi wobec Galicyi wschodniej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21. stycznia 1867.

(139) **Edykt.** (1)

Nr. 18347. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem wszystkich wierzycieli masy rozbiorowej Zappe, że przeciw masie tej i przeciw nim gmina miasta Przemyśla dnia 29. grudnia 1866 do liczby 18347 pozew o extabulacyę sumy 1408 zł. ze stanu biernego realności pod l. kons. 1 now. 66 star. w Przemyślu położonej, wytoczyła, że na pozew ten termin do ustnej rozprawy na dzień 23go kwietnia 1867 9tej godziny przed południem wyznacza się, że im, ze względu na to, iż z imienia, nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomemi są, kurator w osobie adwokata krajowego p. Dra. Waygarta z zastępstwem adwokata krajowego p. Dra. Mochnackiego ustanawia się, że temuż kuratorowi pozew wręczony, względnie rubryka tegoż doręcza się, i że tedy rzeczą ich jest, albo osobiście na powyższym terminie stanąć, albo innego zastępcę sobie wybrać, i o tem tutejszy sąd zawiadomić, lub też ustanowionemu kuratorowi należytą informacyę udzielić.

Przemyśl, dnia 31. grudnia 1866.

(145) **Edict.** (3)

Nro. 10218. Von dem k. k. Kreisgerichte wird den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Krzysztof Gadello, Maria Hatto, Johann Hatto, Catharina Hatto, Chryzarda Hatto und Panuria Hatto, und im Falle ihres Ablebens ihren dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Fr. Dominica Gottwald wider dieselben unterm 7. October 1866 Z. 8831 eine Klage wegen Extabulirung aus dem Lastenstande der in Złoczow unter Nr. 34 gelegenen Realität Dom. 6, p. 40, n. 6 on. hypothezirten Verantwortlichkeit überreicht hat, worüber der Termin zur Verhandlung auf den 18. März 1867, Vormittags 10 Uhr h. g. bestimmt wurde.

Da der Wohnort der Geklagten unbekannt ist, so wird den Geklagten der Hr. Advocat Dr. Starzewski mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Warteresiewicz auf deren Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben die oben angeführte Klagedeclaration mit dem Auftrage zugestellt, die Geklagten gesetzmäßig zu vertreten. Hiebei werden die Geklagten aufgefordert, dem bestellten Curator die zur Vertheidigung nöthigen Behelfe mitzutheilen, oder einen andern Bevollmächtigten zu ernennen, widrigens sie sich die üblen Folgen selbst zuzuschreiben haben werden.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Złoczow, am 12. December 1866.

(143) **Edykt.** (3)

Nro. 11473. Z c. k. sądu obwodowego w Złoczowie niewiadomym z życia i miejsca pobytu Konstancyi Gasperskiej i Kajetana Gasperskiego jakoteż i ich niewiadomym sukcesorom z powodu wytoczonego przeciw tymże przez Izraela Roth i Kwiryna Niezabitowskiego pozwem de praes. 21. grudnia 1866 r. l. 11473 procesu o ekstabulacyę summy 5000 zł. ze stanu biernego Dom. 108, p. 361, n. 8 on. w stanie ciążącym części dóbr Płuchowa na ich rzecz zahypotekowanej — ustanawia się kuratorem p. adwokata Dra. Starzewskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Warteresiewicza, polecając zarazem aby kurandów swych stosownie do przepisów prawa należycie zastąpił.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 29. grudnia 1866.

(152) **Edykt.** (2)

Nr. 271. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy uwiadamia niniejszym edyktem Jiides Ettel Kiesef, z życia i miejsca pobytu niewiadomej, że Józef Goliński 2. Stycznia 1867 do L. 271 prośbę o nakaz płatniczy sumy wekslowej 100 złr. z p. n. podał, w skutek czego uchwałą S. t. z dnia dzisiejszego nakaz płatniczy przeciw niej wydany został.

Ponieważ miejsce pobytu Jiides Ettel Kiesef nie jest wiadome, postanawia się dla niej, jednak na jej koszta i stratę za kuratora adwokata Dr. Natkisa, w zastępstwie adwokata Dr. Hönigsmana, i temuż powyższa uchwała doręcza się.

Lwów, dnia 9. stycznia 1867.

(147) **Uwiadomienie.** (3)

Nr. 221. Wysokie c. k. Namiestnictwo rozporzadzeniem z dnia 16. października 1866 do l. 46503 udzieliło miastu Kołomyi, oprócz istniejących już 4 jarmarków, koncesyę na czter nowe jarmarki, a to:

na dzień 6. lutego (25. stycznia r. g.)
24. kwietnia (12. kwietnia r. g.) przeż ośm dni, głównie na konie, tuczne woły i płutno.
15. czerwca (3. czerwca r. g.)
30. października (18. października r. g.)

Gdyby na któren z tych dni święto przypadło, tedy odkłada się jarmark na nastepujący dzień powszedni.

Zaprasza się tedy szanownych kupców i gości jarmarkowych, do uczęszczania na pomienione jarmarki z tym dodatkiem, że miasto postarało sie o wszelką wygodę, jakoteż o obszerna targowice nad rzeką Prut, na pomieszczenie bydła na jarmark przypędzonego.

Tudzież zaprasza się o częstsze odwiedzania targów tygodniowych w Piątki z bydłem.

Z magistratu miasta.
Kołomyja, dnia 22. stycznia 1867.

(160) **Kundmachung** (1)

Nr. 2443. Zur Besetzung der Tabak-Großtrafik in Tłumacz wird eine zweite Konkurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte ausgeschrieben.

Diese Offerte müssen mit dem Vadium von 50 fl. belegt, bis inclus. 11.ten Februar d. J. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau überreicht werden.

-- Der Verkehr dieser Großtrafik im Jahre 1865 betrug an Tabak . . . . 20052 fl.
an Stempelmarken . . . . 3069 „
Zusammen . 23121 „
östern. Währ.

Die näheren Lizitationsbedingnisse und der Erträgnißausweis können bei dieser Finanz-Landes-Direction und bei der Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.
Lemberg, am 21. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 2443. W celu obsadzenia głównej trafiki tytuniu w Tłumaczu obwodu Stanisławowskiego, rozpisuje się powtórna konkurencya przez oferty.

Te oferty z załączonem wadyum 50 zł. mają być podane włącznie do 11. lutego b. r. do c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Stanisławowie.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1865
w tytuniach . . . . 20052 zł.
a w markach stemplowych . . . . . . 3069 „
zatem razem . 23121 „

Bliższe warunki licytacyjne, tudzież wykaz przychodu, przejrzeć można w c. k. krajowej dyrekcyi skarbu jakoteż w c. k. obwodowej dyrekcyi skarbu w Stanisławowie.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.
Lwów, dnia 21. stycznia 1867.

(157) **Edykt.** (2)

Nr. 20851. C. k. sad obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, że na zaspokojenie ugodą z dnia 9. stycznia 1866 pani Wiktoryi Janowiczowej przyznanej sumy 210 złr. 38 c. wraz z odsetkami 4% od dnia 1. maja 1865 bieżącemi, kosztami sądowemi w kwotach 6 złr., 6 złr.. 8 złr., 8 złr. 50 c., 1 złr. 60 c. i 3 złr., jako też kosztów niniejszego podania w kwocie 23 złr, 25 c. egzekucyjna sprzedaż części realności w Stanisławowie pod licz. kon. 205 3/4 położonej, dłużników Karoliny i Franciszka małżonków Kopestyńskich własnych, w księgach publicznych pod Dom. 1. pag. 205. n. 5. haer. zapisanych, dozwala się, i sprzedaż ta w trzech terminach, to jest dnia 14. marca, 11. kwietnia i 16. maja 1867 zawsze o godzinie 10tej przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie odbędzie się.

Jako wadyum ustanawia się kwota 300 złr. Licytacya ta odbędzie się w trzech terminach, przy których dwóch pierwszych części realności pod L. 205 3/4 w Stanisławowie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, to jest 2992 złr. 42 c., przy trzecim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie, jednak zawsze tylko za taką sumę, któraby intabulowane długi pokryła.

Gdyby w trzecim do licytacyi wyznaczonym terminie cena kupna ilości długów hypotecznych wyrównywająca uzyskaną nie została; natenczas wzywa się wszystkich wierzycieli, ażeby dnia 16. maja 1867 o godzinie 4tej po południu celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyi w tutejszym c. k. sądzie obwodowym staneli — gdyż niestawiący się policzeni będą do większości głosów wierzycieli obecnych. poczem 4ty termin licytacyi rozpisanym będzie.

Dalsze warunki licytacyi, akt szacunkowy i ekstrakt tabularny można w tutejszej c. k. sądowej registraturze przejrzeć.

O czem się wszystkich tych wierzycieli, którzyby poźniej ze swemi pretensyami do ksiąg publicznych weszli, przez kuratora Dra. Eminowicza z zastępstwem adwokata Dra. Kwiatkowskiego i edykta uwiadamia.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 7. stycznia 1867.

(142) **Kundmachung.** (2)

Nr. 19. Das k. k. Kreis- als Handelsgericht in Tarnopol macht bekannt, daß zu Verlautbarungen der Eintragungen in das Handelsregister dieses Gerichtes für das Jahr 1867 das Amtsblatt der Lemberger Zeitung und das Amtsblatt der Wiener Zeitung einverständlich mit dem k. k. Statthalterei-Präsidium gewählt worden ist.

Tarnopol, am 14. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 19. C. k. sąd obwodowy jako sąd handlowy w Tarnopolu wiadomo czyni, że do ogłoszenia wpisów w rejestr handlowy tegoż sądu na rok 1867 Dziennik urzędowy Gazety Lwowskiej i Dziennik urzędowy Gazety Wiedeńskiej w porozumieniu z Prezydyum c. k. Namiestnictwa wybrane zostały.

Tarnopol, dnia 14. stycznia 1867.

(155) **Edict.** (2)

Nro. 168. Vom k. k. Kreisgerichte Tarnopol wird der Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen, vom Joseph Frankel an seine eigene Ordre in Czortkow am 13. April 1866 über 300 fl. öst. W. ausgestellten, drei Monate a dato zahlbaren und vom Majer Parille acceptirten Wechsels aufgefordert, diesen Wechsel so gewiß binnen 45 Tagen dem Gerichte vorzulegen, widrigens derselbe für amortisirt und rechtsunwirksam erklärt werden wird.

Tarnopol, am 9. Jänner 1867.

(125) **Edykt.** (2)

Nr. 741. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego pana Jana Kałmuckiego, iż uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 741 przeciw niemu na rzecz Mortka Ensler nakaz zapłaty na 1000 złr. w. a. z p. n. wydany i ustanowionemu kuratorowi adwokatowi Dr. Naramoroszowi ze substytucyą adwokata Dr. Kwiatkowskiego doręczony został.

Stanisławów, dnia 16. stycznia 1867.

(126) **Edykt.** (2)

Nr. 740. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego pana Jana Kałmuckiego, iż uchwałą z dnia 16. stycznia 1867 l. 740 przeciw niemu na rzecz Mordka Ensler nakaz zapłaty na 2000 złr. wydany i takowy ustanowionemu kuratorowi adwokatowi Dr. Maramoroszowi z substytucyą adwokata Kwiatkowskiego doręczony został.

Stanisławów, dnia 16. stycznia 1867.

(140) **Obwieszczenie licytacyi.** (2)

Nr. 3966. Zaszła w edykcie tutejszo-sądowym z dnia 2go listopada 1866 do l. 2122, którym przymusowa publiczna licytacya połowy realności pod liczbą konskr. 173 a sub rep. 131 w Podgrodziu położonej, dłużnika Iwana Makojdy własnej, celem ściągnienia wywalczonej przeciw niemu przez Katarzynę Hładec wierzytelności w ilości 159 zł. w. a. z p. n. rozpisana została, pomyłka — prostuje się niniejszem w ten sposób, iż ta połowa realności pod l. k. 173., a sub rep. 131. nie w Podkamieniu lecz w Podgrodziu położona jest.

Celem sprzedania takowej w drodze publicznej licytacyi wyznaczają się dwa nowe termina, na 20go lutego i 6go marca 1867, każdocześnie na godzinę 10tą przed południem, zaś na wypadek, gdyby w tych dwóch terminach przynajmniej za cenę szacunkową w kwocie 62 zł. 50 c. w. a. sprzedaną być nie mogła, do wysłuchania wierzycieli celem podania ułatwiających sprzedaż warunków termin na dzień 7go marca 1867 godzinę 10tą przed południem.

Z c. k. urzędu powiatowego jako sądu.
Rohatyn, dnia 5. stycznia 1867.

(164) **Edict.** (2)

Nr. 1679. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kozowa wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der durch Johann Sobota mittelst rechtskräftigen Urtheils vom 31. Dezember 1863 Z. 2499-civ. ersiegten Forderung pr. 353 fl. 50 kr. österr. Währ. und Gerichtskosten 9 fl. 45 kr. öst. W., 4 fl. 56 kr. öst. Währ. die executive Feilbiethung der dem Jaśko Sobota eigenthümlich gehörigen, keine Tabularkörper bildenden Rustikalrealität in Kozowa bestehend aus einem Rustikalgrunde Rep. Nr. 211, 254 und CNr. 379 pr. 16 Joch 10 Klftr. sammt zugehörigen Garten, zwei Wohnhäusern, zwei Scheuern, zwei Schopfen, im Schätzungswerthe von 398 fl. öst. W. in drei Terminen, das ist am 7ten und 21ten Februar und 7ten März 1867 jedesmal um 9 Uhr Vormittags im Gerichtsorte, u. z. am ersten und zweiten Termine blos um oder über den Schätzungswerth, am letzten Termine auch unter dem Schätzungswerthe vorgenommen werden wird.

Die übrigen Lizitazionsbedingnisse können in den gewöhnlichen Amtsstunden in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Kozowa, am 12. Jänner 1867.

Edykt.

Nr. 1679. Ze strony c. k. sądu powiatowego Kozowy zawiadamia się, że na zaspokojenie wyrokiem prawomocnym z 31. grudnia 1863 l. 2499-civ. wywalczonej przez Jana Sobotę sumy 353 zł. 50 cent. w. austr. i przyznanych kosztów prawnych 9 zł. 45 cent. w. a. i 4 zł. 56 c. w. a. przeciwko Jaśkowi Sobocie przymusowa sprzedaż rustykalnej realności dłużnika w Kozowie składającej sie z gruntu rustykalnego pod Nr. rep. 211, 254. Nr. końskr. 379 w objętości urbaryalnej 16 morgów, 10 sążni i do tejże należących dwóch chat mieszkalnych, dwóch stodoł, dwóch chlewków, ogrodu z obejściem na 398 zł. w. a. oszacowanej, osobnego ciała tabularnego niestanowiącej, w drodze licytacyi publicznej w trzech terminach, to jest w dniu 7go i 21go lutego i 7go marca 1867, każdą razą o 9tej godzinie przed południem w zabudowaniu tutejszo-sądowem w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub powyżej tejże, przy trzecim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej, pod warunkami licytacyjnemi, które w registraturze sądu tutejszego w godzinach urzędowych przejrzane być mogą, przedsięwziętą będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Kozowa, dnia 12. stycznia 1867.

(141) **Kundmachung.** (2)

Nr. 7406. Vom Drohobyczer k. k. Bezirksgerichte wird der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Frau Vincenzia Niemczewska hiemit bekannt gegeben, daß hiergerichts gegen sie von Frau Amalia Nyiry am 15. Oktober 1866 Z. 7406 eine Klage wegen Löschung des zu Gunsten des Vincenz Niemczewski im Lastenstande der Realitäten Nr. 168 und 171 hier intabulirten Mietrechtes überreicht worden ist, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 28. März 1867 um 10 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Die Frau Belangte wird daher aufgefordert, bei dieser Tagfahrt entweder persönlich zu erscheinen, oder einen Bevollmächtigten zu bestellen, widrigens ihre Vertretung durch den hiemit bestellten Kurator Herrn Advokaten Dr. Wohllerner erfolgen wird.

Vom k. k. Bezirksamte als Gericht.
Drohobycz, am 18. Oktober 1866.

(136) **Kundmachung.**

Nro. 485. Das Lemberger k. k. Landesgericht in Strafsachen hat kraft der ihm von Sr. k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt zu Recht erkannt: die Broschüre „Polska w roku 1863, Lipsk, Paweł Rhode 1866, czcionkami A. T. Engelhardta“ enthalte Merkmale des im §§. 65 a. und 66 St. G. bedachten Verbrechens und Vergehens des §. 305 St. G. und 24 St. P. O. — es werde daher die Verbreitung dieser Broschüre im ganzen Umfange des österreichischen Kaiserstaates verboten und dieses Verbot durch die Zeitung kundgemacht.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 15. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 485. C. k. sąd krajowy Lwowski na mocy nadanej sobie przez Najjaśniejszego Pana władzy urzędowania orzekł, iż broszura „Polska w roku 1863, Lipsk, Paweł Rhode 1866, czcionkami A. T. Engelhardta“ zawiera w sobie poszlaki zbrodni w §§. 65 a. i 66 kod. kar. i przestępstwa §. 305 kod. kar. i 24 p. pr. — przezco dalsze rozpowszechnienie broszury tej w całym obrębie Państwa austryackiego zakazuje się.

Co się do publicznej wiadomości podaje.

Lwów, dnia 15. stycznia 1867.

(159) **Kundmachung.**

Nr. 1020. Das Lemberger k. k. Landesgericht in Strafsachen hat kraft der ihm von Seiner k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt zu Recht erkannt: daß der in Nr. 4 des „Dziennik literacki i polityczny“ enthaltene Artikel „Pierwsi Galicyanie“ (ciąg dalszy vom 22. Jänner 1867 das im §. 65 lit. a St. G. normirte Verbrechen der öffentlichen Ruhestörung begründe, daher die Verbreitung dieser Nr. der erwähnten Zeitschrift im ganzen Umfange des k. k. österreichischen Kaiserstaates verbothen werde — und die Beschlagnahme dieser Nr. der genannten Zeitschrift im Grunde §. 8 des Pr. Verf. gerechtfertiget seie, was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 24. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 1020. C. k. sąd krajowy Lwowski w sprawach karnych orzekł na mocy nadanej mu przez Jego c. k. Apostolską Mość władzy urzędowania, iż artykuł w Nr. 4. Dziennika literackiego i politycznego z dnia 22. stycznia 1867 pod tytułem: „*Pierwsi Galicyanie*“ (ciąg dalszy) umieszczony, zawiera zbrodnię zakłócenia spokojności publicznej — w §. 65. lit. a pr. karn. objętą, przeto dalsze rozpowszechnienie tego artykułu pomienionego dziennika w całym obrębie państwa austryackiego zakazuje się. Skonfiskowanie tego numeru Dziennika literackiego jest w myśl §. 8. pras. pr. uzasadnionem; co się do publicznej wiadomości podaje.

Lwów, dnia 24. stycznia 1867.

(146) **E d y k t.** (2)

Nro. 14508. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek zawezwania c. k. sądu krajowego Lwowskiego z 19. grudnia 1866 do l. 67702 na zaspokojenie wierzytelności p. Tymoleona Mochnackiego w summie 2100 dukatów z procentami po 6% od 20. lutego 1863 liczyć się mającemi, tudzież kosztami sporu 7 zł. 10 c. w. a., kosztów egzekucyi 10 zł. 10 c. i 6 zł. 38 c. w. a. już przyznanych, nareszcie kosztów w kwocie 232 zł. 86 c. w. a. powyż cytowaną uchwałą sądu Lwowskiego przysądzonych, publiczna przedaż dóbr Międzyrzec czyli Międzyrzecze w obwodzie Stryjskim położonych i do dłużniczki p. Wincencyi z Błędowskich Jaźwińskiej należących w c. k. sądzie obwodowym Samborskim w trzech terminach, a mianowicie: 12. marca, 11. kwietnia i 7go maja 1867, każdą razą o godzinie 10tej przed południem przez licytacyę pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Dobra te sprzedają się w tym stanie, w jakim się znajdują i przy oddaniu w fizyczne posiadanie znajdywać się będą — ryczałtowo jednakowoż z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności urbaryalne.

2. Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa aktem z dnia 27. lipca 1864 wyprowadzona 47.893 zł. 80 c. w. a., z tem, iż w powyższych terminach dobra te tylko wyżej lub za tę cenę wywołania sprzedane będą.

3. Każdy chęć kupienia mający jest obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej kwotę 4800 zł. w. a. w gotówce, albo w książeczkach galic. kasy oszczędności, listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galic., lub też w galic. obligacyach indemnizacyjnych podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, jako wadyum złożyć, któreto wadyum w gotówce lub w książeczkach galic. kasy oszczędności złożone, najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowane, innym zaś licytującym zaraz po zamknięciu licytacyi zwrócone zostanie.

4. Wadyum w listach zastawnych lub obligacyach indemnizacyjnych złożone, winien jest najwięcej ofiarujący w przeciągu 14 dni po zatwierdzeniu licytacyi na gotowe pieniędze wymieniać.

5. Kupiciel jest obowiązany jedną połowę ceny kupna z wrachowaniem złożonego wadyum w 14 dniach po doręczeniu uchwały sądowej akt licytacyi do wiadomości sądu przyjmującej, drugą zaś połowę tejże ceny kupna w 30 dniach po doręczeniu tabeli płatniczej porządek zaspokojenia wierzycieli hypotecznych orzekający do depozytu sądowego złożyć, i od czasu oddania fizycznego posiadania kupionych dóbr aż do rzeczywistej wypłaty drugiej połowy ceny kupna od tejże odsetki po 5% półrocznie z góry do tegoż depozytu sądowego odpłacić, jako też przy złożeniu pierwszej połowy ceny kupna przedaży skrypt na zapłacenie w powyższym terminie drugiej połowy ceny kupna wraz z procentami po 5% należycie w formie tabularnej wystawiony sądowi przedłożyć, poczem kupione dobra kupicielowi w posiadanie oddane, dekret własności wydany i wszystkie ciężary z kupionych dóbr wyekstabulowane i na cenę kupna w połowie w gotówce złożoną, w połowie zaś jednocześnie z wydaniem dekretu własności na koszt kupiciela w stanie dłużnym dóbr Międzyrzec na rzecz wierzycieli zahypotekować się mającą przeniesione zostaną.

6. Gdyby kupiciel warunku w powyższym ustępie wyrażonego w czem kolwiekbądź nie dotrzymał, na tedy nie tylko złożone wadyum na rzecz hypotekarnych wierzycieli i właścicielki tych dóbr utraca, ale także na żądanie któregokolwiek z nich, albo nawet z urzędu, dobra te na koszt i niebezpieczeństwo warunków niedotrzymującego kupiciela w drodze publicznej licytacyi w jednym tylko terminie niżej ceny szacunkowej za każdą ofiarowaną cenę przedane zostaną.

7. Gdyby któren z wierzycieli wypłatę swej wierzytelności przed terminem zapadłości przyjąć nie chciał, kupiciel takową wierzytelność aż do wysokości ofiarowanej ceny na siebie przyjąć obowiązany będzie.

Koszta i należytości skarbowe tyczące się przeniesienia własności i intabulacyi kupionych dóbr niemniej wszystkie stemple i opłaty z komportacyą ceny kupna i procentów połączone kupiciel bez regresu sam ponosić ma.

8. Co się tyczy podatków, ciężarów i innych należytości na tychże dobrach ciężących odsyła się chęć kupienia mających do właściwego urzędu podatkowego i tabuli krajowej, zaś ekstrakt tabularny i akt oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnąć lub w odpisach podjąć się pozwala.

9. Gdyby w powyższych trzech terminach dobra te za cenę szacunkową lub wyżej sprzedanemi być nie mogły, natenczas wyznacza się termin na 7. maja 1867 o godzinie 4tej po południu do przedstawienia warunków przedaż ułatwiających z tem zastrzeżeniem, że wierzyciele nie stawiający się za przystępujących do przedłożyć się mających warunków ułatwiających poczytani będą i że w czwartym terminie dobra te podług warunków ułatwiających, lub gdyby takowe przedstawionemi nie zostały, podług powyższych warunków niżej ceny szacunkowej za każdą ofiarowaną cenę przedane będą.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się strony, wierzycieli z pobytu wiadomych do rąk własnych, tudzież tych którymby niniejsza uchwała albo wcale nie, lub w nienależytym czasie doręczoną nie została, nareszcie tych wierzycieli, którzyby po 26. listopada 1866 do tabuli weszli, przez edykt i kuratora w osobie pana adwokata Dra. Wołosiańskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Pawlińskiego ustanowionego z tą uwagą, że do wymienionego kuratora zgłosić się i temuż potrzebne dokumenta wręczyć lub też innego zastępcę sobie obranego sądowi wymienić mają, inaczej bowiem skutki z zaniedbania wynikłe sobie przypiszą.

Sambor, dnia 11. stycznia 1867.

(153) **E d i k t.** (2)

Nr. 66372. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber nachstehender angeblich verbrannten Obligationen, als:

I. Ostgalizische Kriegsdarlehens-Obligationen, lautend auf den Namen:

1. Sobów sors Unterthanen Rzeszower Kreises No 10686 dtto 26. April 1797 über 19 f $21\frac{1}{8}$ kr. zu 5%.

2. Dieselbe No 11025 dtto 24. Mai 1798 über 19 f $21\frac{1}{8}$ x zu 5%.

3. Sobow sors, desselben Kreises No 11824 dtto 18. Juli 1799 über 19 f $21\frac{1}{8}$ kr zu 5%.

II. Ostgalizische Naturallieferungs-Obligationen, lautend auf den Namen:

4. Sobow Unterthanen No 1480 dtto 16. August 1793 über 15 f 30 kr zu 4%.

5. Sobow Unterthanen im Rzeszower Kreise No 8237 dtto 1. März 1794 über 81 f zu 4%.

6. Dorf Sobow Unterthanen im dtto Kreise No 1519 dto 19. Feber 1795 über 71 f 30 xr zu 4%.

7. Sobów Unterthanen im Rzeszower Kreise No 5268 dto 24. Jänner 1796 über 108 f 54 kr zu 4%.

8. Dieselbe Nr 1242 dtto 24. Jänner 1800 über 91 f zu 4% aufgefordert, die obgedachten Obligationen binnen Einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen dem Gerichte um so gewisser vorzulegen, widrigens nach Verlauf dieser Frist solche amortisirt werden würden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 7. Dezember 1866.

(149) **C o n c u r s.** (2)

Nr. 11867 ex 1866. Postexpedientenstelle in Gliniany gegen Vertrag und Caution von 200 fl.

Bezüge des Expedienten:

100 fl.	Bestallung	jährlich
25 „	Amtspauschale	
350 „	Botenpauschale	

für tägliche Botenfahrten von Gliniany nach Podhajczyki und retour.

Bewerber haben ihre Gesuche unter glaubwürdiger Nachweisung des Alters, Wohlverhaltens der bisherigen Beschäftigung und Vermögensverhältnisse binnen drei Wochen bei der Postdirection Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Postdirection.

Lemberg, den 22. Jänner 1867.

(150) **E d y k t.** (2)

Nr. 32297. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem z miejsca pobytu niewiadomych Honoratę z Michalskich Miączyńskę 1go ślubu Górskę i Feliksa Górskiego, że na prośbę przez Mieczysława hr. Borkowskiego pod dn. 16. czerwca 1866 l. 32297 wniesioną, wykreślenie odmownej uchwały do l. 26120 ex 1859 względem zaintabulowania Feliksa Górskiego za właściciela prawa dożywotniego używania domu, ogrodu i gruntu w Chudykowcach Dom. 278. pag. 363. n. 69. on. zaintabulowanej pozwolone zostało.

Ponieważ miejsce pobytu Honoraty z Michalskich Miączyńskiej 1go ślubu Górskiej i Feliksa Górskiego wiadomem nie jest, przeto ustanawia się dla nich kuratora w osobie pana adwokata Dra. Dzidowskiego a pana adwokata Dra. Klimkiewicza tegoż substytutem i doręcza się odnośną uchwałę ustanowionemu kuratorowi.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. lipca 1866.

(131) **E d i k t.** (2)

Nr. 4055. Vom k. k. Bezirksamte als Gericht wird hiemit bekannt gemacht, es habe Osias Hamerling gegen Saul Wohl pto. 37 fl. 85 kr. österr. Währ. die Klage de praes. 21. August 1865 Z. 2696 hiergerichts überreicht, und da sowohl derselbe noch die weiteren in dieser Rechtssache ergangenen Bescheide dem Belangten wegen seines unbekannten Aufenthaltsortes nicht zugestellt werden können, so wird zur Vertretung des Belangten auf seine Gefahr und Unkosten der Curator ad actum in der Person des Moses Fesches bestellt, demselben die Klage zugestellt, und der Belangte hievon mittelst gegenwärtigen Ediktes mit dem verständigt, damit er den bestellten Vertreter seine Behelfe mittheilen, oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte namhaft mache, widrigens die Sache mit dem Kurator verhandelt und entschieden werden wird.

Tyśmienica, am 28. Dezember 1866.

(138) **E d i c t.** (2)

Nro. 10628. Von dem k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Aufenthalte nach unbekannten Hrn. Stanislaus Gf. Potocki mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Fr. Leocadia Hordyńska wider denselben wegen Zahlung der Summe 462 fl. 59 kr. öst. W. s. N. G. unterm 29. November 1866 z. Z. 10628 eine Klage ausgetragen hat, worüber mit dem unter Einem z. Z. 10628 gefaßten Beschluße der Termin zur mündlichen Verhandlung auf den 19. März 1867, Vormittags 10 Uhr hiergerichts festgesetzt wurde.

Da der Wohnort des belangten Hrn. Stanislaus Gf. Potocki unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Landesadvocat Dr. Starzewski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Schrenzel auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes mit dem Auftrage zugestellt, den Geklagten gesetzmäßig zu vertreten.

Hiebei wird der Geklagte aufgefordert, dem bestellten Curator die zur Vertheidigung nöthigen Behelfe mitzutheilen, oder einen Bevollmächtigten zu bestellen, widrigens derselbe die üblen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Złoczow, am 12. December 1866.

(151) **E d y k t.** (2)

Nro. 66847. C. k. sąd krajowy Lwowski oznajmia niniejszem Józefowi Drzewieckiemu z miejsca pobytu nieznajomemu, iż na żądanie Salamona Johna na podstawie wekslu z dnia 18. kwietnia 1864 na 100 zł. opiewającego nakazało się akceptantowi Józefowi Drzewieckiemu, aby summę 100 zł. w. a. wraz z 6% prowizyą od 19. maja 1865, i kosztami sądowemi 6 zł. w. a. w trzech dniach do rąk Salamona Johna pod surowością ustawy wekslowej zapłacił.

Gdy więc uchwała ta z dnia 14. lutego 1866 do l. 8011 dla niewiadomości pobytu Józefa Drzewieckiego doręczoną mu być nie mogła, przeto ustanawia się dla niego p. adwokata Dra. Klimkiewicza z substytucyą pana adwokata Dra. Dąbczańskiego za kuratora, zarazem doręcza się uchwałę do l. 8011-1866 p. adwokatowi Klimkiewiczowi, i wolno jest Józefowi Drzewieckiemu przeciwko tejże uchwale w trzech dniach zarzuty swoje wnosić.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 16. stycznia 1867.

(156) **E d i c t.** (2)

Nro. 10061. Das Stanisławower k. k. Kreisgericht gibt bekannt, daß in der hierortigen Depositen- beziehungsweise der k. k. Staatsdepositencasse folgende, über 32 Jahre verwahrten gerichtlichen Deposite sich befinden:

1) zu Gunsten des Isidor Pietruski der Betrag pr. 56 fl. 70 kr. öst. W. z. Exh. Z. 1017-1829;

2) zu Gunsten der Gläubigerin Rosalia Strzelecka der Betrag pr. 615 fl. 98 kr. öst. W. aus dem Kaufpreis von Toustań z. Z. 829-4466 ex 1827;

3) zu Gunsten des Berkowicz Hill der Betrag von 5 fl. $54\frac{2}{4}$ öst. W. z. Z. 681-7276 ex 1825;

4) für Joseph Podymiński der Betrag von 1 fl. $1\frac{1}{2}$ kr. z. Z. 685-7280 aus der Johann Potocki'schen Cridamasse;

5) für Nicolaus Lasota Kaliński der Betrag pr. 41 fl. $73\frac{1}{2}$ kr. z. Z. 1926-5204 ex 1834;

6) für Stanislaus und Constanzia Gross der Betrag pr. 18 fl. 55 kr. und 95 kr. z. Z. 1348-7561 ex 1831;

7) für Johann Drewnicki die Beträge pr. 2 fl. $69\frac{1}{2}$ kr. und 19 kr. z. Z. 1347-7562 ex 1831;

8) für Johann Anton Łukiewicz und Cajetan Skopowski die Beträge pr. 12 fl. 60 kr. und 64 fl. 75 kr. öst. W. z. Z. 535-11399 ex 1823;

9) für Einisch Judka der Betrag pr. 8 fl. 75 kr. angelegt zum Depositeneffect Nr. 1305-1849;

10) für Jahn Tur der Betrag pr. 19 fl. 16 kr. zur Magistr. Z. 1717-1830;

11) für Magdalena Drzewiecka die Beträge pr. 15 fl. 87 kr. und 82 kr. öst. W. z. Z. 1352-7563 ex 1831;

12) aus dem Kaufpreis der Güter Przerosl für die Gläubiger Johann Radkiewicz, Michał Bomse, Jos Lemberger, Osias Babad, Thomas Ludwig Stroński, Thomas Zędzianowski, Jacob Babińczuk, Peter Czechowicz oder deren Erben der Betrag von 2 fl. 55 kr. öst. W. z. Z. 3544-10606 ex 1840.

Da zu diesen Depositen über 32 Jahre Niemand sich gemeldet hat, so werden die unbekannten Eigenthümer dieser Depositen aufgefordert, ihre Ansprüche darauf binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen bei diesem Gerichte darzuthun, widrigens gemäß Hofkanzleidecret vom 18. Mai 1825, Hfdct. vom 6. Jänner 1842 Z. 587 J. G. S. diese Depositen als heimfällig erklärt und an die Staatscasse abgeführt werden würden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, am 14. Jänner 1867.

(133) **Kundmachung.** (3)

Nro. 114. Zu Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft wird mit 1. Februar 1867 zwischen Rzeszow und Sanok über Tyczyn, Błażowa und Dynow eine tägliche Cariolpost eingeführt, dagegen die wöchentlich viermalige Reitpost zwischen Dynow und Sanok eingestellt.

Gleichzeitig wird in dem Marktorte Błazowa, Rzeszower Kreises, Bezirk Strzyżów, ein provisorisches Postrelais, und in dem Markt- und Bezirksorte Tyczyn eine Postexpedition, welche sich mit der Aufnahme und Bestellung von Correspondenzen und Geldsendungen, dann Frachtstücken bis zum Einzelngewichte von 10 Pfund befassen wird, in's Leben treten, ferner die Abgangsstunde der Malleposten von Przemyśl nach Stryj und Dukla abgeändert und die mit den Posten im Anschluße stehenden Course regulirt.

Die Ortschaften, welche den Bestellungsbezirk der Postexpedition in Tyczyn bilden, werden demnächst verlautbart werden.

Die gedachten Postcourse werden in nachstehender Weise verkehren:

I. Mallepost zwischen Przemyśl und Dukla.

Von Przemyśl täglich: 10 Uhr 30 Min. Abends,
in Dynow „ 3 „ 40 „ Früh,
„ Miejsce „ 10 „ 15 „ Vormittags,
„ Dukla „ 12 „ Mittags.

Von Dukla täglich: 12 Uhr Mittags,
in Miejsce „ 1 „ 30 Min. Nachmittag,
„ Dynow „ 8 „ Abends,
„ Przemyśl „ 1 „ Uhr 40 Min. Früh.

II. Mallepost zwischen Dynow und Sanok.

Von Dynow — Montag, Mittwoch, Freitag: 4 Uhr 10 M. Früh,
in Sanok — Montag, Mittwoch, Freitag: 8 Uhr 35 M. Früh.

Geht ab von Dynow 30 Minuten nach Ankunft der Mallepost aus Przemyśl nach Dukla.

Von Sanok — Dienstag, Donnerstag, Samstag: 3 Uhr 30 M. Nachmitt.,
in Dynow — Dienstag, Donnerstag, Samstag: 7 Uhr 55 M. Abends.

Schließt sich in Dynow an die Mallepost von Dukla nach Przemyśl an.

III. Mallepost zwischen Przemyśl und Stryj.

Von Przemyśl täglich: 10 Uhr Abends,
in Chyrów „ 2 „ 15 Min. Früh,
„ Sambor „ 6 „ 10 „ Früh,
„ Stryj „ 1 „ 30 „ Nachmitt.

Von Stryj täglich: 11 Uhr Vormittags,
in Sambor „ 5 „ 45 Min. Nachmitt.,
„ Chyrow „ 10 „ Abends,
„ Przemyśl „ 2 „ 30 Min. Früh.

IV. Mallepost zwischen Chyrow und Dukla.

Von Chyrow — Sonntag, Dienstag, Donnerstag, Samstag: 2 Uhr 45 M. Früh,
in Sanok — Sonntag, Dienstag, Donnerstag, Samstag: 10 Uhr 5 M. Vorm.,
von Sanok — Sonntag, Dienstag, Donnerstag, Samstag: 4 Uhr Nachmittag,
in Dukla — Sonntag, Dienstag, Donnerstag, Samstag: 9 Uhr 25 M. Abends.

Geht ab von Chyrow 30 Minuten nach Ankunft der Mallepost aus Przemyśl.

Steht zu Dukla im Anschluße mit den Malleposten nach Tarnow und Kaschau.

Von Dukla — Samstag, Montag, Mittwoch, Freitag: 2 Uhr 15 M. Früh,
in Sanok — Samstag, Montag, Mittwoch, Freitag: 7 Uhr 40 M. Früh,
von Sanok — Samstag, Montag, Mittwoch, Freitag: 1 Uhr Nachmittag,
in Chyrow — Samstag, Montag, Mittwoch, Freitag: 8 Uhr 20 M. Abends.

Geht ab von Dukla 1 Stunde nach Ankunft der Mallepost aus Tarnow.

V. Reitpost zwischen Chyrow und Dukla.

Von Chyrow — Montag, Mittwoch, Freitag: 2 Uhr 45 M. Früh.,
in Sanok — Montag, Mittwoch, Freitag: 9 Uhr 55 M. Vorm.,
von Sanok — Montag, Mittwoch, Freitag: 4 Uhr Nachmittag,
in Dukla — Montag, Mittwoch, Freitag: 9 Uhr 20 M. Abends.

Geht ab von Chyrow 30 Minuten nach Ankunft der Mallepost aus Przemyśl.

Steht zu Dukla im Anschluße mit den Malleposten nach Tarnow und Kaschau.

Von Dukla — Dienstag, Donnerstag, Samstag: 2 Uhr 15 M. Früh,
in Sanok — Dienstag, Donnerstag, Samstag: 7 Uhr 35 M. Früh,
von Sanok — Dienstag, Donnerstag, Samstag: 1 Uhr Nachmittag,
in Chyrow — Dienstag, Donnerstag, Samstag: 8 Uhr 10 M. Abends.

Geht ab von Dukla 1 Stunde nach Ankunft der Mallepost aus Tarnow.

VI. Cariolpost zwischen Rzeszow und Sanok.

Von Rzeszow täglich: 3 Uhr 30 Min. Früh,
in Dynow „ 8 „ 40 „
„ Sanok „ 1 „ 40 „ Nachmittag,

Geht ab von Rzeszow nach Ankunft des Abendzuges Nr. 1 aus Krakau, Retourritt von Rzeszow nach Błazowa.

Von Sanok täglich: 11 Uhr Vormittag,
in Dynow „ 3 „ 45 Min. Nachmittags,
„ Rzeszow „ 9 „ 15 „ Abends.

Schließt sich in Rzeszow an den Nachmittags-Zug Nr. 2 aus Lemberg an, Retourritt von Dynow nach Błazowa.

VII. Botenfahrpost zwischen Brzozów und Jasienica.

Von Brzozów täglig: 1 Uhr 30 Min. Nachmittag,
in Jasienica „ 3 „ Nachmittag.

Von Jasienica täglich: 4 Uhr 5 Min. Nachmittag.
in Brzozów „ 5 „ 5 „

Geht ab von Jasienica 30 Min. nach Ankunft der Post aus Dukla.

VIII. Botenfahrpost zwischen Miejsce und Krosno.

Von Miejsce täglich: 5 Uhr Früh, 10 „ 45 Min. Vormittag,
in Krosno täglich: 6 Uhr Früh, 11 „ 45 Min. Vormittag.

Die zweite Post geht ab 30 Minuten nach dem Eintreffen der Post aus Przemyśl.

Von Krosno täglich: 12 Uhr Mittags, 6 „ Abends,
in Miejsce täglich: 1 Uhr Nachmittag, 7 „ Abends.

Bei der Mallepost zwischen Przemyśl und Dukla werden auf der Strecke zwischen Przemyśl und Dynow an jenen Tagen, an welchen diese mit der Mallepost zwischen Dynow und Sanok im Anschluße steht, nämlich bei den von Przemyśl Sonntag, Dienstag und Donnerstag ausgehenden Mallefahrten, dann bei den von Dynow nach Przemyśl Dienstag, Donnerstag und Samstag ausgehenden Fahrten 7 Reisende aufgenommen.

Bei den übrigen Fahrten auf der gedachten Strecke, so wie auf der Strecke zwischen Dynów und Dukla, bleibt die Passagiersaufnahme auf die Plätze des Hauptwagens beschränkt.

Was mit der Bemerkung zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß die erste Cariolfahrt von Rzeszow am 1., von Sanok am 2. Februar abgeht, und die Reitpost zwischen Dynów und Sanok zum letzten Male von Dynow am 31. Jänner, von Sanok am 2. Februar 1867 abgeht; dann daß die Verlautbarung wegen Errichtung einer Postexpedition in Błazowa baldigst folgen und die Entfernung zwischen Rzeszow und Błazowa mit 1²/₈ zwischen Błażowa und Dynów mit 1³/₈ Posten provisorisch festgesetzt wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 13. Jänner 1867.

K. K. priv. gal. Karl Ludwig-Bahn.

(177)

Kundmachung.

Vom 1. Februar l. J. an bis auf Weiteres, wird auf unserer Bahn unter Aufrechthaltung der in der Kundmachung vom 9. April v. J. veröffentlichten Modalitäten statt des gegenwärtigen Tarifzuschlages zu unseren **Civil- und Militär-Tarifen**, ein **30% Agiozuschlag** festgesetzt.

Wien, den 11. Jänner 1867.

Der Verwaltungsrath.

C. k. uprz. galic. kolej Karola Ludwika.

(1)

Obwieszczenie.

Od dnia 1go lutego r. b. aż do dalszego rozporządzenia, ustanawia się na naszej kolei, przy zatrzymaniu warunków ogłoszonych obwieszczeniem z dnia 9go kwietnia r. z. zamiast teraźniejszego dodatku taryfowego do naszych **taryf cywilnych i wojskowych, 30% dodatek ażya.**

Wiedeń, dnia 23. stycznia 1867.

Rada zawiadowcza.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.